

Publicerad 2010-05-25 01:41 av Zandra Flygh

Sensommarlek

Du vet den där gången

som jag sa att jag hade glömt

När vi lämnade grusvägen

för att du jagade mig

och då måste jag ju

springa

Och det låg en äng där

Någon hade lagt en äng där

och där växte blommor

men jag minns inte

vilken sort

Och först var gräset

under mina fötter

sedan

under mina axlar höfter vader

för jag tror att du hann ifatt

mig

kanske lät jag

dig

Och jag fick gräsfläckar

lite varstans

och kvistar i håret

men jag var visst vacker

ändå

för så sa du

Och det var egentligen

lite för kyligt för

bara armar

bara ben

och det låg fukt gömd i gräset

och du fick jord

på ena kinden

men jag minns inte

vilken kind

Du frågade

men jag bara skrattade

och när du skulle få mig att

sluta skratta

smetade du ut det

ännu mer

och jag skrattade bara

ännu mer

Och jag tror att någon gick

förbi

för du sa till mig

att vara stilla

men jag såg ingen

Och du la handen

för mina ögon

och vägrade

ta bort den

men du lät mig kika

mellan dina fingrar

så jag följde vägen med blicken

medan du viskade i mitt öra

att nog är det egentligen

lite för varmt

Och din hand för mina ögon

föll

Och gräset slipade sina strån

mot min bara hud

och vi fick jord överallt

båda två

men vi var vackra ändå

Och det var lek

Och det var allvar

Och på mina armar

lämnade gräset ränder

som inte varit där

tidigare

Och vi letade oss

tillbaka

till vägen vi lämnat

Och det var egentligen

lite för kyligt för

bara armar

bara ben

men vi bar värmen med oss

och jag frös inte alls

den där gången

du vet

som jag sa att jag hade glömt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zandra Flygh med Poeter.se id #20967 innehar upphovsrätten